

Wijzigingsdocument Algemene Subsidieverordening 2018 (ASV 2018)

Inleiding

In dit wijzigingsdocument is de opbouw van de ASV 2014 aangehouden. In dit document worden de wijzigingen per hoofdstuk weergegeven. Daar per hoofdstuk verschillende artikelen zijn verwijderd, toegevoegd of zijn gewijzigd, is ervoor gekozen de wijzigingen niet letterlijk per artikel weer te geven. Dat zou zeer onoverzichtelijk worden. Om die reden wordt per hoofdstuk en per artikel de kern van de wijziging benoemd.

Daarnaast worden onderstaand de voornaamste wijzigingen weergegeven, welke verweven zijn door de verschillende artikelen.

Voornaamste wijzigingen

In een publicatie van VNG van 7 juli 2016 geeft de VNG weer hoe de Model ASV op hoofdlijnen is gewijzigd:

- a. Verwijzingen naar Europese regelgeving zijn geactualiseerd en op basis van nieuwe Europese verplichtingen zijn enkele bepalingen toegevoegd;
- b. Er zijn enkele bepalingen toegevoegd om de subsidiëring van topinkomens te voorkomen;
- c. Het artikel over een subsidie te verbinden verplichtingen is uitgebreid;
- d. Er is een artikel over de egaliseringsreserve toegevoegd;
- e. De hardheidsclausule is inhoudelijk aangepast;
- f. Er zijn verder enkele kleinere inhoudelijke en redactionele aanpassingen doorgevoerd.

Naast de aanpassing op basis van de nieuwe Model ASV zijn enkele leden en artikelen verwijderd, omdat de inhoud ook is opgenomen in de Algemene wet bestuursrecht of beter op zijn plaats is in een subsidieregeling. De wens om te dereguleren heeft zich vertaald naar een aantal concrete wijzigingen. Deze wijzigingen vragen om aanpassing binnen verschillende hoofdstukken van de ASV 2018. Het betreft de volgende wijzigingen:

- a. In de ASV 2014 gold bij bedragen tot €2.500,00 dat achteraf geen aanvraag tot vaststelling, voorzien van uitgebreide verantwoording, hoefde te worden ingediend. Daarmee was beschikken gelijk aan vaststellen. In de ASV 2018 is dit bedrag verhoogd naar € 7.500,00. Hoewel geen uitgebreide verantwoording hoeft plaats te vinden, dient nog wel een kort activiteitenverslag te worden ingediend.
- b. Met de bovengenoemde keuze (a) is ook het onderscheid tussen een waarderingssubsidies en een prestatiesubsidie komen te vervallen. In de ASV 2018 zijn er in feite drie subsidie categorieën, te weten:
 - Tot € 7.500,-;
 - € 7.501,- tot en met € 50.000,-;
 - Vanaf € 50.001,-.
- c. In de ASV 2018 wordt het onderscheid tussen de incidentele en structurele subsidies niet meer gemaakt. Wel is het mogelijk een subsidie aan te vragen voor andere subsidies dan subsidies die voor een kalenderjaar worden verstrekt.
- d. In de ASV 2018 is een artikel opgenomen over het aanvragen van een meerjarensubsidie. Dit schept de mogelijkheid hier in een subsidieregeling verdere uitvoering aan te geven.
- e. In de ASV 2014 ligt de bevoegdheid om subsidieplafonds vast te stellen bij de raad. In de ASV 2018 is de bevoegdheid om de subsidieplafonds vast te stellen gedelegeerd aan het college. De raad bepaalt welke beleidsdoelen worden nagestreefd. Het college bepaalt vervolgens met de inzet van welke

instrumenten de beleidsdoelen worden bereikt en op welke wijze deze instrumenten worden gefinancierd (met subsidie of inkoop). Het delegeren van deze bevoegdheid aan het college geeft het college meer flexibiliteit bij de vorming en uitvoering van beleid. Het maakt het bijvoorbeeld eenvoudiger om voor het bereiken van de geformuleerde beleidsdoelen een extra subsidie te verstrekken wanneer dit nodig blijkt.

- f. Voor kleine stichtingen en verenigingen die meer dan €50.000 ontvangen is een wijziging opgenomen bij de eindverantwoording. Volgens de ASV 2018 is het voor de organisaties die voldoen aan de criteria voor kleine stichtingen en verenigingen voldoende te voldoen aan een beperktere richtlijn voor de jaarverslaglegging. Dit sluit aan op de landelijke richtlijnen.

1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

In artikel 1, Begripsomschrijvingen, is een aantal begrippen verwijderd. Een begrip als Awb behoeft geen toelichting meer. Daarnaast is ervoor gekozen de termen waarderingssubsidie en prestatiesubsidie niet meer te gebruiken. Dat geldt ook voor de termen incidentele en structurele subsidie.

Het begrip budgetplafond is gewijzigd naar subsidieplafond. Daarnaast is toegevoegd dat dit plafond ter beschikking wordt vastgesteld door het college (zie ook artikel 5).

Toegevoegd zijn de begrippen die betrekking hebben op Europese regelgeving: algemene groepsvrijstellingsverordening, de-minimisverordening, Europees steunkader, onderneming en Verdrag.

Artikel 2. Reikwijdte van de verordening

Bij dit artikel is expliciet benoemd dat de verordening van toepassing is op verstrekking van subsidies door het college. Daarnaast is de uitzondering opgenomen; van deze verordening zijn uitgezonderd de subsidies waarvoor bij afzonderlijke verordening een uitputtende regeling is getroffen en subsidies waarvoor geen wettelijke grondslag vereist is.

Artikel 3. Subsidieregelingen

Dit artikel maakte eerder onderdeel uit van artikel 2. Deze wijziging is in lijn met de modelverordening van VNG. Nu is meer expliciet gemaakt dat het college een aanvullende subsidieregeling kan opstellen.

In een ASV wordt de hoofdstructuur van het subsidieproces neergelegd. De beleidsinhoudelijke elementen worden vervolgens in subsidieregelingen vastgelegd. De bevoegdheid tot het vaststellen hiervan wordt in artikel 3 van de ASV gedelegeerd aan het college. In een subsidieregeling wordt in ieder geval vastgesteld welke activiteiten in aanmerking komen voor subsidie. Verder kan worden vastgesteld wat de doelgroep van de subsidie is, welke kosten in aanmerking komen, hoe het beschikbare budget wordt verdeeld over de aanvragen, etc. Ook kan op punten worden afgeweken van de hoofdregels zoals neergelegd in de ASV. Hierdoor is het mogelijk een subsidieregeling op maat te snijden. Zeker waar een subsidieregeling onder een Europees steunkader wordt gebracht verdient dit aandacht.

Artikel 4. Europees Steunkader

Dit artikel is nieuw toegevoegd. In de oude verordening was nog geen bepaling opgenomen over het Europees Steunkader. Deze bepaling is nu wel opgenomen, vanwege de inwerkingtreding van de Wet Markt en Overheid (Wijzigingswet Mededingingswet) en de vergrote aandacht voor het onderwerp staatssteun sinds medio 2012. Deze onderwerpen waren in de vorige verordening nog niet verwerkt.

Artikel 5. Budgetplafond en begrotingsvoorbehoud

In de ASV 2014 ligt de bevoegdheid om subsidieplafonds vast te stellen bij de raad. In de ASV 2018 is de bevoegdheid om de subsidieplafonds vast te stellen gedelegeerd aan het college. De raad bepaalt welke beleidsdoelen worden nagestreefd. Het college bepaalt vervolgens met de inzet van welke instrumenten de beleidsdoelen worden bereikt en op welke wijze deze instrumenten worden gefinancierd (met subsidie of inkoop). Het delegeren van deze bevoegdheid aan het college geeft het college meer flexibiliteit bij de vorming en uitvoering van beleid. Het maakt het bijvoorbeeld eenvoudiger om voor het bereiken van de geformuleerde beleidsdoelen een extra subsidie te verstrekken wanneer dit nodig blijkt.

Artikel 6. Meerjarige subsidies

Door toevoeging van dit artikel wordt de mogelijkheid gecreëerd om meerjarige subsidies te verstrekken. De uitwerking hiervan dient per beleidsterrein vorm te krijgen in de subsidieregeling.

UIT ASV 2014 VERWIJDERDE ARTIKELLEN***Artikel 3. Bevoegdheid college***

Dit artikel is overbodig en verwijderd. De algemene bevoegdheden van het college staan namelijk beschreven in artikel 160 van de Gemeentewet. Door het college gemandateerde bevoegdheden zijn opgenomen in het mandaatregister.

Artikel 4. Algemene eisen

De artikel is verwijderd, omdat de inhoud ook terug komt op andere plekken in de wet of in de verordening. In lid 1 staat opgenomen dat slechts subsidie kan worden verleend aan rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid. Dit is tevens opgenomen in de Algemene wet bestuursrecht (Awb). In het tweede lid is opgenomen dat subsidie wordt verstrekt aan subsidieontvangers die zonder winstoogmerk werkzaam zijn. Voor de ASV 2018 is gekozen deze bepaling niet meer op te nemen. Dit sluit aan op de modelverordening van VNG. Wel is als weigeringsgrond toegevoegd dat subsidie kan worden geweigerd wanneer niet of onvoldoende is aangetoond dat de subsidie noodzakelijk is voor het verrichten van de activiteiten waarvoor deze wordt aangevraagd. Deze bepaling ondervangt dan ook dat subsidiering niet plaats vindt indien de aanvrager zelf in de kosten daarvan kan voorzien uit eigen middelen of middelen van derden.

Artikel 5. Algemene reserve***Artikel 6. Bestemmingsreserve en voorziening***

In de artikelen staat opgenomen dat het college op de genoemde onderwerpen aanvullende regels kan stellen. De mogelijkheid om aanvullende regels te stellen is reeds op andere plekken in de verordening opgenomen. Dat maakt deze artikelen overbodig.

2. Aanvraag van subsidies

Artikel 7. Aanvraag subsidies tot en met € 7.500

Bij dit artikel is de term waarderingssubsidie verwijderd en vervangen door subsidies tot € 7.500. De bepaling dat de aanvraag gepaard moet gaan van een recent (niet ouder dan twee maanden) uittreksel van de kamer van koophandel, waaruit blijkt wie er in het (dagelijks) bestuur van de rechtspersoon zitting heeft en bevoegd is namens deze te handelen, dient te worden opgenomen in de subsidieregeling wanneer dat gewenst is.

Artikel 8. Aanvraag subsidies vanaf € 7.501

Enkele bepalingen zijn optioneel in de modelverordening van VNG. De keuze is gemaakt de betreffende artikelen indien gewenst op te nemen in de aanvullende subsidieregeling.

Artikel 9. Aanvraagtermijn

De artikelen over aanvraagtermijnen in de ASV 2014 zijn in de ASV 2018 samengevoegd. De termen waarderingssubsidie en prestatiesubsidie, als ook incidentele en structurele subsidie, zijn komen te vervallen. Lid 1 is zo gewijzigd dat het ook mogelijk is meerjarensubsidies aan te vragen.

Artikel 10. Beslistermijn

De artikelen over beslistermijnen in de ASV 2014 zijn in de ASV 2018 samengevoegd. Het vijfde lid is toegevoegd in lijn met de modelverordening van VNG.

UIT ASV 2014 VERWIJDERDE ARTIKELEN

Door samenvoeging van artikelen is het aantal artikelen verminderd. Er is geen sprake van artikelen die geheel zijn verwijderd.

3. Weigering, intrekking en terugvordering van de subsidies

Artikel 11. Weigerings-, intrekings- en terugvorderingsgronden

In het eerste lid van dit artikel is een verwijzing opgenomen naar de Algemene wet bestuursrecht. Daardoor is een deel van de inhoud van het oude artikel Weigeringsgronden overbodig geworden.

De toevoeging van een nieuw tweede lid aan artikel 11 hangt samen met dat uit diverse Europese steunkaders volgt dat een dergelijke imperatieve weigeringsgrond opgenomen dient te worden. Daarmee is thans uitdrukkelijk een absolute weigeringsgrond opgenomen voor die gevallen dat overgaan tot subsidieverstrekking strijdigheid op zou leveren met een Europees steunkader omdat er dan subsidie verstrekt zou worden aan een aanvrager die een onderneming drijft die in moeilijkheden verkeert als bedoeld in het toepasselijke steunkader of omdat de betreffende subsidie geen stimulerend effect heeft als bedoeld in het toepasselijke steunkader. Een onderneming wordt naar oordeel van de Europese Commissie beschouwd als een onderneming in moeilijkheden wanneer zij, zonder overheidsingrijpen, op korte of middellange termijn vrijwel zeker gedoemd is te verdwijnen. Meer informatie over dit begrip is te vinden in paragraaf 2.2 van de Richtsnoeren [van de Europese Commissie] voor reddings- en herstructureringssteun aan niet-financiële ondernemingen in moeilijkheden (2014/C 249/01). Dat er sprake moet zijn van een stimulerend effect houdt in beginsel in dat de begunstigde aanvrager door de steun in staat wordt gesteld activiteiten of projecten uit te voeren die zij anders - zonder de steun - niet had uitgevoerd. Ook houdt het in beginsel in dat de steun niet mag worden verleend voordat de activiteit wordt gestart.

Uit de redactie volgt dat de weigeringsgrond enkel werking heeft ten aanzien van die Europese steunkaders waar die verplichting in voorkomt ("als de subsidieverstrekking in strijd zou zijn met een Europees steunkader").

In lid 3 - g is een passage over de Wet normering topinkomens toegevoegd. Om toe te kunnen zien op de doelmatige besteding van subsidiegeld regelt het nieuw aan het derde lid toegevoegde onderdeel g dat het college de subsidie kan weigeren in het geval de te subsidiëren instelling bezoldigingen overeenkomt of is overeengekomen die hoger zijn dan het bedrag bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, van de Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector (hierna: Wnt). Het algemene bezoldigingsmaximum voor de publieke en semipublieke sector is per 1 januari 2016 vastgesteld op € 179.000; het wordt jaarlijks bij ministeriële regeling geïndexeerd (zie artikel 2.3, tweede, derde en vierde lid, van de Wnt). De gedachte achter deze weigeringsgrond is dat bij subsidieaanvragers die hogere bezoldigingen dan dat bedrag overeenkomen gegronde redenen bestaan om aan te nemen dat een deel van de subsidie aan dergelijke bezoldigingen wordt besteed. Vanuit het oogpunt van doelmatige besteding van subsidiegeld wordt dit onwenselijk geacht.

Als de doelmatige besteding van subsidiegeld niet in het geding is - bijvoorbeeld omdat het een zeer geringe subsidie betreft of duidelijk is dat de gelden niet besteed zullen worden aan de salariskosten - kunnen burgemeester en wethouders afzien van weigering ondanks dat er bij de aanvrager sprake is van bezoldigingen die het maximum overtreffen. Als de subsidiegelden niet besteed zullen worden aan salariskosten, dan zal het aan de aanvrager zijn om dit (uit eigen beweging) te onderbouwen.

De weigeringsgrond heeft betrekking op alle subsidieaanvragers, niet alleen op instellingen die al onder de Wnt vallen. Bovendien wordt gekeken naar alle bezoldigingen die door de aanvrager met functionarissen (met of zonder dienstbetrekking) zijn overeengekomen en dus niet alleen naar die bezoldigingen die zijn overeengekomen met een topfunctionaris als bedoeld in de Wnt.

Lid 4 en 5 zijn toegevoegd en afkomstig van het oude artikel 24, Vaststelling subsidie. De leden hebben betrekking op terugvordering en zijn binnen dit artikel meer passend.

UIT ASV 2014 VERWIJDERDE ARTIKELN

Artikel 14. Weigeringsgronden

Dit artikel is opgegaan in artikel 11.

Artikel 15. Wet BIBOB

De Wet bevordering integriteitbeoordelingen door het openbaar bestuur (hierna: Wet Bibob) is in 2007 geëvalueerd. Uit de evaluatie kwam naar voren dat het goed zou zijn als de wet zou worden uitgebreid en als het gebruik ervan makkelijker zou worden gemaakt. In 2011 is een wetsvoorstel met wijzigingen van de Wet Bibob aangeboden aan de Tweede Kamer en per 1 juli 2013 is de gewijzigde wet in werking getreden. Een en ander heeft ook gevolgen voor artikel 9 van de [citeertitel ASV] (hierna: ASV); het is niet meer nodig om de toepassing van de Wet Bibob in de ASV zelf op te nemen (artikel 6 van de Wet Bibob biedt een algemeen geldende weigerings- en intrekingsgrondslag). Hierdoor kan artikel 15 van de ASV 2014 komen te vervallen.

4. Verlening van de subsidie

Artikel 12. Besluit tot subsidieverlening

Geen wijzigingen ten opzichte van artikel 16 ASV.

UIT ASV 2014 VERWIJDERDE ARTIKELEN

Artikel 17, Bevoorschotting

Artikel 18, Uitvoeringsovereenkomsten

De beide artikelen zijn overbodig. Bevoorschotting komt terug in de verleningsbeschikking.

5. Verplichtingen van de subsidieontvanger

Artikel 13. Algemene verplichtingen van de subsidieontvanger

Het eerste lid van het uit de ASV 2014 afkomstige artikel 'Meldingsplicht en overige verplichtingen van de subsidieontvanger' is geschrapt. Relevante bepalingen komen elders terug in de Algemene wet bestuursrecht en deze verordening. Dit geldt ook voor het derde lid. Deze bepaling is uitgewerkt in de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 14. Aan een subsidie te verbinden bijzondere verplichtingen

Het eerste artikel bevat de inhoud van artikel 19 van de ASV 2014. Het nieuw toegevoegde tweede lid ziet op de verplichtingen die verband houden met de verwezenlijking van het doel van de subsidie. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan eisen inzake de deskundigheid van de personen die de te subsidiëren activiteit uit zullen voeren.

Het nieuw toegevoegde derde lid maakt het mogelijk om verplichtingen op te leggen die niet strekken tot verwezenlijking van het eigenlijke doel van de gesubsidieerde activiteit. Het betreft echter geen vrijbrief, deze verplichtingen moeten wel enig verband houden met de gesubsidieerde activiteit. Het kan bijvoorbeeld gaan om het opleggen van de verplichting om een extra inspanning te leveren om een bepaalde doelgroep te betrekken bij de gesubsidieerde activiteiten of om de activiteiten op de meest milieuvriendelijke manier uit te oefenen. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat met het opleggen van oneigenlijke subsidieverplichtingen terughoudendheid dient te worden betracht (Kamerstukken II 1993/94, 23 700, nr. 3, p. 66). Als het college van deze aanvullende mogelijkheid gebruik maakt moet dat duidelijk gemotiveerd worden.

In artikel 4:41 van de Awb is bepaald dat in bepaalde gevallen de subsidie-ontvanger, voor zover het verstrekken van de subsidie heeft geleid tot vermogensvorming, daarvoor een vergoeding verschuldigd is aan het bestuursorgaan. Het gaat daarbij om de volgende gevallen:

- als de subsidie-ontvanger voor de gesubsidieerde activiteiten gebruikte of bestemde goederen vervreemdt of bezwaart of de bestemming daarvan wijzigt;
- als de subsidie-ontvanger een schadevergoeding ontvangt voor verlies of beschadiging van voor de gesubsidieerde activiteiten gebruikte of bestemde goederen;
- als de gesubsidieerde activiteiten geheel of gedeeltelijk worden beëindigd;
- als de subsidieverlening of de subsidievaststelling wordt ingetrokken of de subsidie wordt beëindigd; of
- de rechtspersoon die de subsidie ontving wordt ontbonden.

Deze vergoedingsplicht echter geldt alleen als hierin is voorzien in de verordening, subsidieregeling of de beschikking. Daarbij moet zijn bepaald hoe de hoogte van de vergoeding wordt berekend (dit hoeft geen volledige compensatie te betreffen). Met het nieuw toegevoegde vierde lid krijgt het college de bevoegdheid om hier uitvoering en invulling aan te geven.

Artikel 15. Egalisatiereserve

De figuur van de egalisatiereserve is gebaseerd op artikel 4:72 van de Awb. Een egalisatiereserve is een reserve van de subsidieontvanger waaraan als bestemming het dekken van exploitatierisico's is verbonden. De reserve wordt gevormd om tot een gelijkmatige verdeling van lasten te komen. Artikel 4:72 is opgenomen in afdeling 4.2.8 van de Awb, per boekjaar verstrekte subsidies aan rechtspersonen.

Op grond van artikel 4:58 is artikel 4:72 van de Awb alleen van toepassing op per boekjaar verstrekte subsidie aan een rechtspersoon en wel als dat in de ASV of een subsidieregeling of bij de subsidieverlening is bepaald. Een egalisatiereserve als voorzien in het nieuw toegevoegde artikel 12a kan dus alleen aan rechtspersonen worden opgelegd voor per boekjaar verstrekte subsidies. Omdat de egalisatiereserve dient om tekorten in het ene jaar te compenseren met overschotten in het andere jaar, heeft dit alleen zin bij subsidies die in een reeks van jaren achter elkaar worden verstrekt.

Het college kan bij een verleningsbeschikking voor een subsidie die per kalender- of boekjaar wordt verstrekt en die meer dan [bedrag (bijvoorbeeld € 50.000)] bedraagt bepalen dat de subsidieontvanger een egalisatiereserve dient te vormen (eerste lid). In dat geval komt het verschil tussen het vastgestelde subsidiebedrag en de kosten van de activiteiten waarvoor subsidie werd verleend ten gunste of ten laste van de egalisatiereserve (tweede lid). De reserve wordt dus gevormd uit exploitatieoverschotten om eventuele toekomstige tekorten op te vangen.

Naast een door het college opgelegde verplichting kan op grond van het zesde lid elke subsidieontvanger het college verzoeken een egalisatiereserve te mogen vormen. Vooral voor evenementen, waarbij het al dan niet doorgaan van het evenement sterk afhankelijk is van de weersomstandigheden, kan dit van belang zijn.

UIT ASV 2014 VERWIJDERDE ARTIKELN

Er is geen sprake van artikelen die geheel zijn verwijderd. Wel zijn de artikelen opgegaan in andere artikelen.

6. Vaststelling van de subsidies

Artikel 16. Wijze van verstrekken en eindverantwoording subsidies tot en met € 7.500

Artikel 17. Eindverantwoording en aanvraag tot vaststelling subsidies van € 7.501 tot en met € 50.000

Artikel 18. Eindverantwoording en aanvraag tot vaststelling subsidies vanaf € 50.001

In de ASV 2018 is te zien dat er drie subsidie categorieën bestaan met drie bijbehorende niveaus van verantwoording. Ten opzichte van de ASV 2014 hoeven de organisaties die vanaf 2018 tot en met € 50.000 ontvangen volgens de ASV 2018 in beginsel minder verantwoording af te leggen. Bij subsidieregeling kan nog anders worden bepaald.

Ter verduidelijking is toegevoegd aan artikel 17 en 18 dat bij de aanvraag tot vaststelling ook moet worden aangetoond in hoeverre aan de (eventuele) verplichtingen is voldaan.

In artikel 17 lid 2 is een bepaling opgenomen specifiek voor kleine stichtingen en verenigingen. Voor de organisaties die onder deze criteria vallen, is het voldoende wanneer hun jaarstukken voldoen aan de richtlijn C1.

Lid 6 en 7 van het oude artikel 21 zijn gericht op afwijkingen van de eerder genoemde leden. Deze leden worden vervangen voor lid 5: "Bij subsidieregeling kunnen andere termijnen worden vastgelegd of andere gegevens worden verlangd."

Artikel 19. Vaststelling subsidie van meer dan € 7.500

Dit artikel bevat voornamelijk de inhoud van artikel 24 van de ASV 2014. Lid 2 in de ASV 2018 is een vereenvoudiging van lid 2 van artikel 24 ASV 2018 (verdaging termijn).

Artikel 20. Berekening van uurtarieven, uniforme kostenbegrippen

Dit artikel is nieuw toegevoegd aan de verordening. Het is afkomstig uit de modelverordening van VNG. De berekeningswijze en de te hanteren definities moeten op het moment van aanvraag al bekend zijn om een juiste aanvraag in te kunnen dienen. Om die reden worden deze opgenomen in een subsidieregeling.

Artikel 21. Betaling

Geen wijzigingen ten opzichte van artikel 25 ASV 2014.

UIT ASV 2014 VERWIJDERDE ARTIKELEN

Artikel 22 - Aanvraag tot vaststelling incidentele prestatiesubsidie

Artikel 23, Subsidievaststelling ineens voor een incidentele of structurele waarderingssubsidie

Dit artikel is opgegaan in artikel 15. De termen incidenteel en structureel en prestatiesubsidie en waarderingssubsidie zijn komen te vervallen.

7. Overige bepalingen

Artikel 22. Gelieerde rechtspersonen

Geen wijzigingen ten opzichte van artikel 26 ASV 2014.

Artikel 23. Gevallen waarin de verordening niet voorziet

Geen wijzigingen ten opzichte van artikel 27 ASV 2014.

Artikel 24. Hardheidsclausule

De hardheidsclausule voorziet nu ook in de mogelijkheid om niet alleen van de ASV af te wijken, maar ook van de toepasselijke subsidieregeling. Anderzijds mag de hardheidsclausule geen blanco cheque zijn. Daarom wordt deze nu beperkt door de termijn die zijn opgenomen in de verordening. Daarnaast is met het tweede lid een bevoegdheid gecreëerd om in een subsidieregeling zelf een aanvullende hardheidsclausule op te nemen ten aanzien van nader bepaalde onderdelen in de regeling.

8. Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 25. Intrekking

Artikel 26. Overgangsbepaling

Artikel 27. Inwerkingtreding

Artikel 28. Citeertitel

Bij bovengenoemde artikelen zijn de data aangepast.

UIT ASV 2014 VERWIJDERDE ARTIKELEN

De artikelen Hardheidsclausule en Gevallen waarin de verordening niet voorziet zijn verplaatst naar het hoofdstuk overige bepalingen.